

Splints og Co. nr. 21 / 2010

Journal of Scandinavian Poetry on the Web/Tidsskrift med nordisk poesi på Nettet
Per-Olof Johansson and others/..og andre

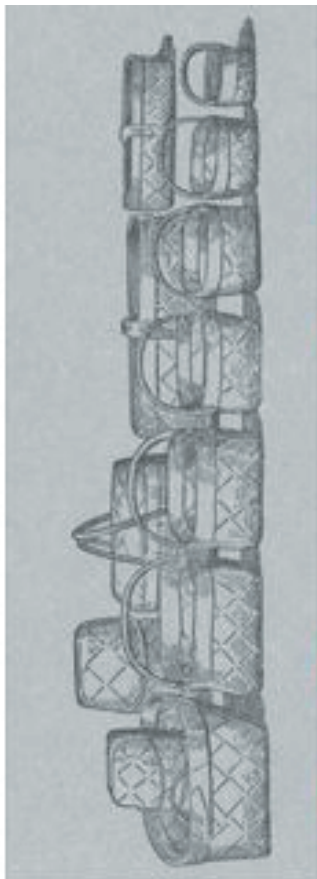
Medlem af

[Foreningen af Danske Kulturtidsskrifter](#)

Splints & Co ISSN 1396-867X

TEMA

LYRISKE LILLERØD



Splints & Co.

Per-Olof Johansson læser sammen med gruppen Tredje
Positur op på BogForum 2010 s. 2

Per-Olof Johansson skriver om 'Lyriske Lillerød' s. 3

Digte af Per-Olof Johansson: Egne s 4 - 7

Bue Nordström om at ankomme til en ny by, blive forundret og glad s. 8

Digte af Bue Nordström

Filosofisk Cirkel s. 9

MENE TEKEL, ET REJSELOTTERI s. 10 - 11

HEP s. 12

SKITSE TIL VERDEN s.13

Skovstempler s. 14

Per-Olof Johansson

skriver sin status for digtning 2010 s. 15-16

Om forfatterne

Per-Olof Johansson s. 17

Bue Nordström s.18 - 19

BAGSIDEN

Tegning af Per-Olof Johansson s. 20

Per-Olof Johansson: Jeg læser op fra "Hvor de åbner deres madkurv" på [BogForum 2010](#) som en del af gruppen 'Tredje Positur' med Bjarne Gårdsvold, Ole Bundgaard, Benny Pedersen og Viggo Madsen på Stand 412 – Foreningen af Danske Kulturtidsskrifter
Lørdag den 13. nov.: kl. 16
Søndag den 14. nov.: kl. 15

Collage af Per-Olof Johansson anvendt til omslag til trykt version af "Hvor de åbner deres madkurv".



ADVARSEL!

Studerer man digtet selv - sammen
med bogens øvrige - begynder man
hurtigt at tvivle på sin forstand.
Så må man fraråde videre
udbredelse. Det kan gå ud
over folkesundheden.

Gyldendal 1970

Per-Olof Johansson

Hvor
de
åbner
deres
madkurv

ADVARSEL!

Studerer man digtet selv - sammen
med bogens øvrige - begynder man
hurtigt at tvivle på sin forstand.
Så må man fraråde videre
udbredelse. Det kan gå ud
over folkesundheden.

Gyldendal 2010

Trods Gyldendals advarsel i 1970 bliver Per-Olof Johansson ved med at komme frem med denne digtsamling, som kan downloades fra <http://per-olof.dk/maddigt.pdf>

Lyriske Lillerød

Når vi har ordet lyrik er det til at betegne den subjektive art af digtekunsten i modsætning til den episke, fortællende og mere objektive.

Halfdan Rasmussen har gjort navnet Lillerød landskendt gennem børnesangen ”Lillegut fra Lillerød” skønt næppe mange tænker på, at der faktisk findes en by af dette navn. Halfdan Rasmussen havde en svigerinde i Lillerød, så man tør tro, at navnet ikke kun er valgt for bogstavrimets skyld! Operasangeren Arne Haugland holdt meget af den sang og brugte den tit, når han medvirkede i et lokalt arrangement.

Henrik Nordbrandt er i sine erindringer ’Døden fra Lübeck’ ikke begejstret for byen, hvor han tilbragte en del af sin barndom, han besøger i et digt byen, vist på motorcykel og kører hurtigt igennem! Hans ven Laus Strandby var vel nærmest hans nabo i Lillerød, også han en digter. Jeg har ikke set ham nævne byen i digt, men jeg har jo ikke læst det hele!

Knud Holten udgav i 1970 en børnebog med titlen: ”Da Spirpen kom til Lillerød”. Vi må heller ikke glemme den afdøde maler Herman Stilling, som også skrev bøger, og som boede her i flere år, som også har forsøgt sig i lyrikken med ”Klodsede digte” i 1982.

F.P.Jac boede i Lillerød, men var indvandret fra København, og så kalder man byen Allerød. Hans digtsamling fra 1986 hedder ’Under viadukten til Allerøds himmel’ og i F.P. Jac: *Man tror man samler sig til hele livet. Efterladte og ikke bogførte digte 1976 -2008*, Redigeret af Asger Schnack kan vi for første gang læse hans digt ”I alles påhør byder Allerød Velkommen” – et pragtfuldt digt om Lillerød!

Trods overskriften er dette ikke digte om Lillerød, men de to forfattere, som optræder, har fortid i Lillerød og den ene endog fortsat i nutid. Med ovennævnte in mente, syntes jeg derfor det kunne være en god, samlende overskrift til dette nummer af Splints og Co.: Lyriske Lillerød. Bue Nordström er født 1955 i Lillerød, jeg selv i 1942. Jeg er 2. generations indvandrer fra Sverige, og Bue 3. generations indvandrer i Danmark, som er tilbagevandret til Sverige og pt bor i Göteborg.

Bue Nordström udgav 2008 en samling digte ”BLIK – udvalgte digte 1980 – 2006” som ”gave til det danske folk”, dvs samlingen kunne erhverves uden vederlag. Selv har jeg siden 1994 haft stillet digtsamlingen ”Hvor de åbner deres madkurv” gratis til rådighed for hver den, som ville læse med. I år har jeg trykt et fåtal eksemplarer, som jeg har sendt til presse og tidsskrifter, mens linket på nettet stadig er aktivt og derfor igen kommer med i dette nummer af Splints og Co. Den trykt udgave er forsynet med et efterord: Status for digtning 2010, som derfor indgår i dette nummer af Splints og Co. God læselyst!

per-olof.dk

*

I yderkanten af Lillerød, i Høveltsvang på Lyngø Overdrev, holdt Kai Hoffmann og Harald Herdal til i en periode.

Når P.Sørensen Fugholms univers er henlagt til det Lillerød nærliggende Luserød (Høvelte) og Bloustrød, har det vist ikke sin forklaring, i at forfatteren Per Barfoed boede her.

Per-Olof Johansson

Det er egne -

Læst op i Underskoven, Huset i København 21. oktober 2010

Det er egne,
hvor strømmene flytter sig hastigt
ind i landet.
Hvor sårene hurtigt læges.
Det er egne
med en blå strøm gennem luften.
Egne
med mørke mennesker

Det lave græs,
oceaner,
det er egne,
vidder,
du kan vende dig om og
gå
gå.

Det er egne, hvor du kan hvile,
hvor søerne venter dig,
det er egne, hvor du standser
og ser op,

det er egne
uden venlighed
uden fjendtlighed,
det er egne med en blå strøm
gennem luften.

••

Jeg hørte ikke straks stemmen,
der var først musik,
jeg sad og ventede,
da begyndte han at tale
om gud og om at fylde
sit horn med olie,
jeg forstod ikke nær
den sang, der fulgte,
så ungdommeligt falsk
før strømmen var standset.

Der blev bomstille,

som tavshed var alt,
hvad jeg havde ventet,
en stilhed der søgte at udvide rummet,
en ro etableret
mellem guder og mennesker.

Formløse drev vi igennem natten,
en kvinde en mand,
eet kød eller to
rytmen steg
og sank,
som havet
skyller mod kysten:
Men bestandig sig selv.

På morgenvandring
ved havet så vi
os selv i det fjerne.
Da var rytmen
ikke den samme.

..

I en verden i kaos, bemærker jeg mig visse ting,
visse ting i aviserne, visse ting i byerne,
visse ting i ansigterne, det uigennemsigtige:
Sorte dage på børserne, voldtægt, svindel
(det er jo aviserne), visse ting omkring mig,
hvordan vejret er, om man hører jetfly,
bomber, for visse ting i mit hoved, denne perverse
trang til forud at sige
lader mig ikke falde til ro.

..

Gennem vinterens hjerte, en istaps musik
når den knækkes af og bløder rødt,
ridser en revne i mit hus
og dets varme blod æder sneen bort
under mine fødder, som vakler: Alt er musik -

Så maler jeg den sidste rose
under utallige udfoldninger, levende
fra billetpunkt til billedpunkt,
som varme i mine små kinder,
jeg vader i blod:

Roterende, som den røde fisk af papir
og vinterverdenen flyder sammen for mine øjne,
jeg ser kun mit syn, et ansigt
i en istap for mange vintre siden
og mit røde had,
som breder sig.

••

I radioen: en musik langt væk,
i stuen: blomster i alle vaser.

Lysene er punkter i det store rum,
lys på os selv, på enlige stole.

Du ligger på gulvet og læser digte,
du sidder ved dit bord og digter.

Fra søvnen: En tone af fred.
Endnu vågen: Ord på din læbe.

Du er omgivet af et digt,
som vågner, når du vækker det.

Digtet ser på dig og smiler,
blomsterne suger vand til sig, og rejser sig.

Ordene samler sig,
selvom de ikke rimer, du ser det:

Der går en engel gennem stuen
mellem blomsterne –

••

I skolegården har børnene farvestrålende
regnfrakker på.
Gult og rødt og grønt skinner det i
det tiltagende mørke.
Hvor regnen siler ned,
sommeren er regnet bort på en dag.
Efter timer med regn lyner det og brager.
Fjernt kastes plankerne til sommeren.
Alle bladene er gule og røde i spidserne,
træerne drypper i al evighed.

Om natten ser jeg
en assyrer med pølseflettet hår og skæg
og flad kalot
og kappen trukket op for munden,
på nakken bærer han et lysebrunt dyr,
selv er han mørkebrun,
bagud vendte et fortvivlet ansigt,
som hænderne trykkede sig mod,
og hun ser
et ubeskriveligt ansigt se på os.
Mængder af andre ser til siderne.

Om morgenen spiser jeg
våde brombær blandt Statsbanernes syrener
og betragter i tanker et tårn fjernt i skovkanten.

••

Duggen glimter som diamanter på
plæns græsstrå.
Skyerne står som monumentale ansigter
større end en stationsby.
En solstribе får et skovdistrikt til at lyse
langt væk med sine lyse knopper.
En spilledåse spiller med sang og musik
opium for folket, som drømmer: Det går nok.
Solen skinner både på skove og gravemaskiner
og alle de urealiserede bekendtskaber.
Fantasier og tanker sprutter mod hinanden
som ild og vand, som indtægter og udgifter.
Den hvide kam på skyerne lyser som af sig selv.
Træet strækker sine grene tyndere og tyndere,
skønt øksen ligger ved træets rod,
former med de øverste grene en klo efter lyset.
Som grene på plæns træ griber jeg efter
det samfund, jeg tænker og fantaserer mig til.
Som jernfilspåner på en glasplade
ordner individerne sig efter samfundets magneter,
de glimter som diamanter på plæns græsstrå.
Træet falder, men fisken dykker,
fisken bliver fanget, men mennesket slås som en løve,
løverne bliver udryddet, men mennesket ridser
sig selv her ind i det tomme rum.

Bue Nordstrøm

AT ANKOMME TIL EN NY BY, BLIVE FORUNDRET OG GLAD

At ankomme til en ny by i et nyt land selvom det bare drejer sig om et flyt fra Danmark til Sverige, er som at lede efter en nål i en høstak, for hvor skal man begynde.

Hvad er det som byder en velkommen i den nye by og som kan tillægges stor betydning, og er det sandt, at man kan bedømme en by på dens skulpturer?

Svaret er måske et ja!

Først må ligegyldighederne ryddes af bordet. Konger og generaler rækker ikke, de findes bare selvom de kan være mere eller mindre fint udført. Ligeledes med finansfyrsternes, vel ofte, selvfinansierede skulpturer. De abstrakte kan i bedste fald være god kunst og dermed værdifulde. De mere symbolske er ofte lidt for tydelige i deres symbolik. Hvad er der så tilbage.

Så er det, at en spadseretur en aften gennem byen fører mig forbi Lilla Torget og der står skulpturen af Jonas Alströmer midt i dette smukke kvarter, der fører ind i noget der minder om et århundrede tilbage i tiden.

Det er en smuk skulptur af et menneske i en ydmyg attitude, rejst for hans virke med at lære det svenske folk om kartoflens nytteværdi og gode smag. Det er vel smukt.

Jeg troede næsten ikke mine egne ører, da jeg hørte om dette første gang. Nu udbreder jeg det ofte og gerne for alle jeg møder på min vej, fordi jeg syntes at dette er værdifuldt.

Jeg har stadig ikke fået klarhed over om man kan bedømme en by på dens skulpturer, men en skulptur som Jonas Alströmerskulpturen hjælper helt sikkert til med at jeg føler mig hjemme i Göteborg. Derfor hilser jeg også altid venligt, når jeg passerer forbi.



Jonas Alströmer, Lilla torget i Göteborg,
foto: Harri Blomberg 2004

FILOSOFISK CIRKEL

Den lille snegl faldt af (fingeren)	(Sleipner) vanvidshest sengeliggende dræber græsset gennem natten og angsten
Det var synd i det blå måneskin det var så synd den faldt af den lille snegl	

GÅ TIL
START

Den lilles negl faldt af (fingeren)	
Det var synd i det blå måneskin det var så synd den faldt af den lilles negl	tinke tonke tinke tonke tinke tonke tank tænke tanke tænke tanker tænke tank

MENE TEKEL, ET REJSELOTTERI

1. det knaser > vælg mellem følgende > 1. mellem tænderne

OK > mellem tænderne

2. under fødderne

3. i ørerne

svar > 1. gå til tandlægen

2. børst tænderne

3. køb en kanin

2. du køber en kanin > vælg mellem følgende > 1. giv kaninen foder

OK > tænder et stearinlys

2. dræb kaninen

3. tænd et stearinlys

svar > 1. du har en romantisk middag med en kanin

2. du flytter hjemmefra

3. din græsplæne trænger til at blive klippet

3. græsplænen trænger til at blive klippet > vælg mellem følgende > 1. siger din farmor

OK > siger din nabo

2. siger din nabo

3. du køber en røget sild

svar > 1. du bliver gode venner med naboen

2. du klæder dig ud som sørøver

3. du spiser salat > agurk, oliven (sorte), hovedsalat og tomat

4. du klæder dig ud som sørøver > vælg mellem følgende > 1. og sover

OK > og sover

2. drikker rom

3. lapper din cykel

svar > 1. fordi du er træt

2. fordi du har glemt, at du lige har vågnet

3. for at købe en svensk bog

5. du køber en svensk bog > vælg mellem følgende > 1. og læser Dr. Glas eller

OK > og/eller

2. og læser Resan till Kautokeino eller

3. og læser Mandarins resa eller

spillet afsluttes indenfor 5 sekunder

skrft kntkst gstlt skrft kntkst gstlt

spillet afsluttes indenfor 2 sekunder

krr krr krr krr krr krr krr krr krr

spillet er slut spillet er slut spillet er slut spillet er slut spillet er slut spillet er slu

svar > husker du, så glemmer jeg det ord for ord



Bue Nordström (stående) optræder sammen med Dag Rosenqvist (Sverige), Jerker Lundh (Sverige) og den danske Sopran Janne Korsager Solvang, hvor de fremfører CD'en Replica Archipelago sidste år. Dag Rosenqvist komponerede musikken til pladen.

HEP

Hep til at være tynd som en piberenser, sagde han stille ud i det tomme lokale. Han var lige flyttet ind, omtumlet som akvariefiskene i deres transparente boliger. Ved havblik er vi salte, menneskene og papir er til kærlighedsbreve, tænkte han. Senere drømte han, at han iklædt dyreskind gik mellem tigre og højhuse, koboltblå neonskilte og et fyrværkeri af stjernesud over hovedet. Prismæssigt havde han forstået verdenen, ikke sådan rigtigt, men næsten, egentlig ville han gerne have været tilforordnet ved en jernbaneoverskæring, privatbane. Men nu eksisterede de ikke længere.

SKITSE TIL VERDEN

Hvorfor er de døde træer de højeste?

grøn
rød mode en synlig tirsdag

blå biler
gul mad

violet rådyr

den usynlige mandag skibsbrud
 tømmersflåde
 fyrtårn forret
 hovedret
 dessert

lille leksikon: opskrifter

blindfold fold in cut up paperback writer
rain cry baby cry looking through a glass onion opskrifter

 vestkyst klipper sorte skove

brude på skibet
flåden af tømmers en længe ventet fredag
tårnet af fyr

 vestkyst klipper sorte skove
 vestkyst klipper sorte skove

 testamente

 vestkyst klipper sorte skove

SKOVSTEMPLER

ET, TO, TRÆ, SKOV

ET ET
AFTRYK FOTO
AF AF
EN EN
KOGLE SKOV

SKOVSTI EFTERLADT
 MED LET
 BRUGSSPOR
 AF CYKEL

NU GÅR DET OVER STOK OG STAKKELS STEN

ANDEMAD, BARE LYDEN

ET HÆNGEDYND I SOLEN, EN STØVLE SOM FORSVANDT

BLOMSTER
 FRUGTER
 KERNER
 LØV
 GÅR
 I
 SKOVEN
 OG
 ER
 SØD

AFLØB
 LANDSKAB
 TIDLIG VÅR
 LØB I
 LANDSKAB
 EFTERÅR

VANDRER GENNEM SKOV
SER LYSENDE GULT LANDSKAB
SØGER KANTAREL

Status for digtning 2010

Intet er i fokus i det borgerlige samliv i disse år som kroppens sundhed og midlerne til at opnå den. Meget andet sker der, men dette er noget, som alle synes at være enige om som vigtigt. Til andre tider har det været noget andet som f.eks. religionen, krigsberedskabet osv.

Ved siden af det, som alle kan blive enige om som det synlige vigtige, er der altid også noget andet, som er omfattende men som først eftertiden måske får øje på. Det som eftertiden kan kaste sit øje på mener jeg bør være den plads digtningen indtager. Med internettets fremkomst har billedet væsentligt ændret sig i forhold til tiden før.

Det har været en almindelig betragtning, at mange unge mennesker skrev digte og siden holdt op med denne aktivitet. Den digtning, som opnåede at nå frem til udgivelse kunne som nu dele sig i tre lag: De straks glemte, de moderat kendte som ofte var kendt for noget andet og endelig de sande digtere, som kom til at indgå i litteraturhistorien.

Den første gruppe havde det problem, at der intet socialt netværk var til at opfange aktiviteten og at det eventuelle private udbytte af at skrive videre trods dette havde meget lav status.

Med internettet er betingelserne fundamentalt ændret. At skrive digte behøver ikke længere være en hemmelig aktivitet, selvom der hverken er tidsskrifter eller forlag til at løfte digtet frem. Det kan du gøre selv på diverse fora eller på egne hjemmesider og det bliver gjort, åbenbart over hele den vestlige verden.

Hvad der mangler, tror jeg, er bevidstheden i det omgivende samfund om, at dette er en vigtig aktivitet, der rigeligt matcher motion og sport. Der skrives ud fra egen trang, som i mediasamfundet måske hos nogle får karakter af at ville opnå kendthed. Det kunne være vigtigt at få slået fast, at vigtigheden for egen mental sundhed er langt større betydning med skriveriet end kendthed, lige som motion er vigtig for enhver også selv om man ikke ligger forrest i løbet.

Paulus brugte i et af sine breve væddeløbet som metafor for det sande liv i Kristus: "Ved I ikke, at de, der løber på væddeløbsbanen, ganske vist alle løber, men kun én får sejrprisen? Løb således, at I kan vinde den!"

Men behøver man virkelig en metafor for at forsvare digtningen? Er det ikke åbenbart, at det er en aktivitet som mennesket altid har bedrevet og som har

været vigtig? Stadig lever den altså blandt os, men forståelsen af dens vigtighed for alle er ringe i det offentlige rum.

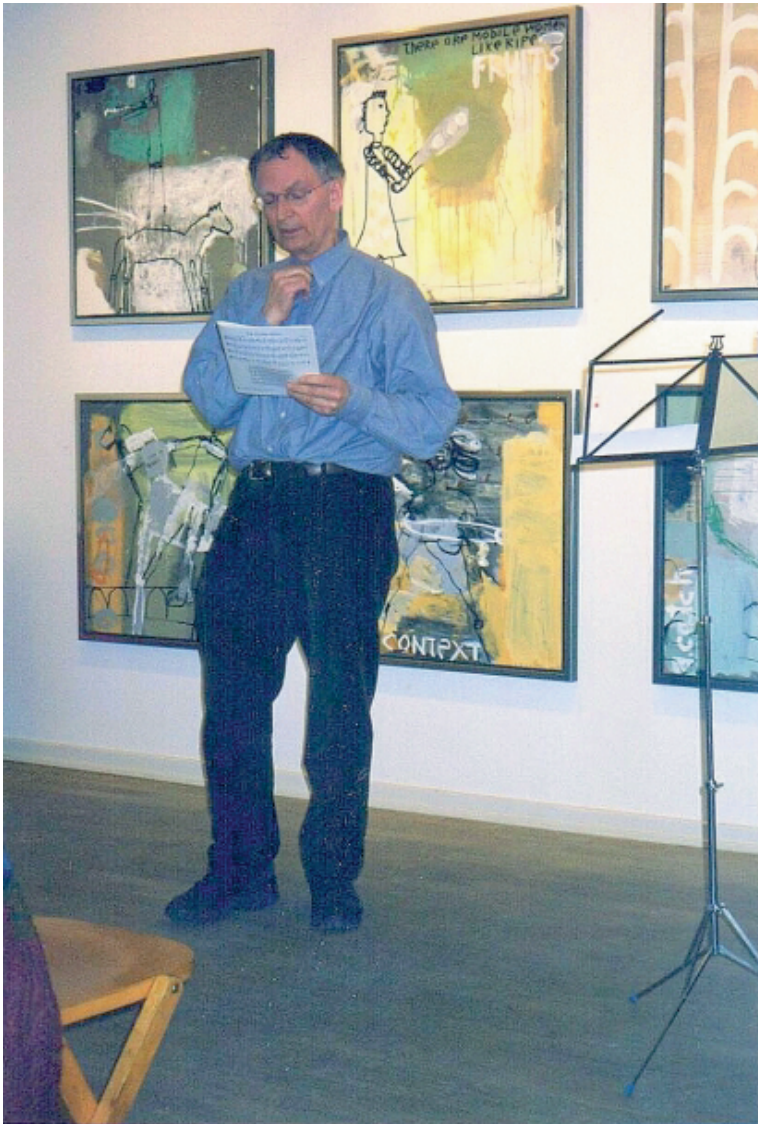
For Paulus var hovedsagen i væddeløbet at vinde – men i nutidens sport og motion er konkurrencen som sagt ikke absolut vendt udad, det er en aktivitet, der er nødvendig for dig selv. Sådan også med digtningen – trods poetry-slam-konkurrencer, priser, oplagstal osv – så har aktiviteten at digte en selvstændig værdi for udøveren, som han og hun bliver nødt til at fokusere på.

Hvorledes så definere denne vigtighed? Den kan sikkert defineres vidt forskellig fra menneske til menneske, ja det er vel denne definering som netop er eller bør være digtets indhold og formål. Hvis den digtende ikke er med på dette aspekt, kan man jo spørge vedkommende, hvorfor han eller hun gør det? Det kan være bestilt arbejde, enten for penge eller for at lave en festsang, men i hvert fald skal sproget i aktion, det ene ord skal følge på det andet og det skal hentes hos digteren selv, det kan ikke laves halvbevidstløst.

Jeg har selvfølgelig ikke overblik over alt det, som foregår i digtningens verden 2010, men det er en klar fornemmelse, at der digtes med stor bredde og at de professionelle læsere, litterater og anmeldere prøver at holde ånden nede i flasken, som om alt dette ikke sker. Deres professionelle bedømmelsesapparat er kun gearet til at sortere denne store masse væk, uden at kunne sætte ord på den betydning, den har for de skrivende og deres større eller mindre kredse. Som et grelt eksempel på denne frasortering, har jeg anbragt et citat fra en konsulentudtalelse til manuskriptet til den her genudgivne digtsamling, som dengang hed 'Det dræbte symbol': "Studerer man digtet selv – sammen med bogens øvrige – begynder man hurtigt at tvivle på sin forstand. Så man må fraråde videre udbredelse. Det kan gå ud over folkesundheden." Det er naturligvis blot en billig vits på min bekostning, ingen kan vel tro at vedkommende for alvor mente, at min bog ville være farlig for folkesundheden. Men bag formuleringen lurer, at digtet skal forløse noget hos læseren, være den store mester som lutrer sølvet med flid.

Det vigtige er imidlertid, at afstå fra opfattelsen, at digtet er "kommunikation", hvilket endda som oftest bliver oppe fra og ned. Den, der laver kryds og tværs, kommunikerer højst indirekte med løserne, men løserne forudsætter, der er et korrekt svar. Lige så lidt kommunikerer den digtende med mulige læsere – og der er end ikke et kendt svar! Digtet er ikke en gåde, der skal løses. Det er den blindgyde, både den digtende og læserne i dag skubbes ind i. Den digtende må opvurdere digtets vigtighed i sin egen verden, og læseren skal åbne sig for digtet og gøre det til redskab for sig selv, ikke se det som en kikkert til digterens sjæl, barndom, problemer. Det er her, vi er nu, en ny æra for digtningen bør være i sin vorden. Det bliver min konklusion, min oplevelse af status for digtningen 2010.

Om forfatterne



Per-Olof Johansson synger Gustaf Fröding: 'Skjalden Wennerbom' i egen oversættelse ved præsentationen af CD'en 'Poesistur 2001'. 27. marts 2001 i Galleri Rasmus, Odense.

Per-Olof Johansson

hjemmeside med links til diverse <http://per-olof.dk>
udgivelser se <http://læsmig.dk>
interview Allerød Nyt <http://per-olof.dk/interview.pdf>



Bue Nordström

bue.nordstrom@telia.com

Bøger

I Danmark:

Udenpå, digte 1980

Cowboydigte, digte 1980

Performance, digte 1981

Krystalhavet, digte 1981

Den sidste nadver, tekster 1989

Solnætter, digte 1990

Land Efter Arildstid, digte 1993

Demaskering, digte 1994

Kun et terningekast fra havet, digte 1996

Denne årstids cocktailbar, digte 1999

BLIK – udvalgte digte 1980 – 2006, digte 2008

I Sverige

Dricka mycket vatten, prosa 2006 Kabusa Böcker

Imaginære Positioner, lyrikcd 2006 Bokbandet

Replica Archipelago, lyrikcd 2009 Bokbandet

Antologier

Livet er en jammerdal, 1981
Gyldendals lyrikårbog, 1982
Betoning, 1982
Digte for fred, 1982
Gyldendals lyrikårbog 1983
Grønkorn – lyrik og prosa midtvejs i firserne, 1985
Aandens Hindostan, 1989
Vor fælles fremtid, 1990
To dusin, 1991
Timmar i Köpenhamn och Malmö, 2009

Kunstkataloger

En syg idé i en betændt hjerne, 1985
Picturesc, 7 digtere møder 7 billedkunstnere, 1990
Forskudt på bryllupsnatten, 1994
The Unforgettable Grünhorse, Nordic Exhibition, 1995
Grafik i väst/Fyns grafiske værksted, 1996

Udstillinger

Der findes ikke en virkelighed, (collager) Kerteminde, DK 1985
Picturesc – 7 digtere møder 7 billedkunstnere, Toldboden, DK 1990
Kun et terningekast fra havet, Johannes Larsen Museet, DK 1996
Dricka mycket vatten, Fyns Grafiske Værksted, DK 2009

Andet

Dengang da tingene var simple, video 1994 DVD 2007
Bidrager med 5 digte i Poul R. Weiles bog: Blindværker (kunstbog), 1996
Bidrager med 1 digt i Niels Erik Knudsens bog: Bækkens rislen 1988
Digte, noveller, essays og artikler i tidsskrifter, aviser, plakater og et telefonkatalog.
Redaktør på flere antologier og arbejder siden 2002 freelance på oversættelser fra dansk til svensk.
Medlem i det svenske forlag Kabusa Böckers redaktionsgruppe siden 2007.
Bosat i Sverige siden 2000.

Medlem

Sveriges Författarförbund
Dansk - Svenskt Författarsällskap

BAGSIDEN

